

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

UNGDOMSVÄNNEN

FRISKA VINDAR

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS UNGDOM

Utkommer den 5 och 20 i varje månad.

Pris: Postpren.: 1:60, på Exp. (minst 5 ex.) 1:50; lösn. 10 öre.

Nr 23
December 5

REDAKTION:
AXEL ANDERSSON. THEOD. ANDERSON.

Årg. 19
1915.

Advent.

skolan lärde vi oss, att ordet *advent* betyder ankomst med hänsyftning på Kristi födelse och omfattar inom lutherska kyrkan de sista veckorna omedelbart före jul. Med denna tid inledes vårt svenska kyrkoår.

Adventtexterna och deras paralleller visa oss Jesus som *Konungen* i Herrens namn. Som sådan hälsar honom den jublande lärjungaskaran, då han rider in i Jerusalem före sin sista jordiska sötebrödshögtid. En konung, som kommer med rättmätiga anspråk på sitt folks hyllning. En konung, som kräver att få taga sitt rike i besittning.

»Välsignad vare han, som kommer en konung i Herrens namn! Frid i himmelen och ära i höjden!»

Fariséerna kunde icke lida detta utan sade: »Mästare, näps dina lärjungar!» Men konungen svarade: »Om dessa tuga, skola stenarna ropa».

Judarne förkastade sin verkliga konung och ha i snart tvåtusenårig förskingring fått bära följderna av sin otro. Denhängivna lärjungaskaran kring Jesus såg sin mästares verk i yttre mening brytas ned av romerskt svärd och judisk nationalism. Men endast i yttre måtto. Ty: »Mitt rike är icke av denna världen», hade Jesus sagt. Dess grund lades i evighetens sköte och vacklar icke inför ondskans anlopp. Därför har detta rike överlevat såväl den judiska folkstaten som det romerska världsväldet och skall allt framgent bestå, hur än de jordiska stats- och riksformerna ändras. Gudsriket är till sin inre natur oförstörbart.

I detta rike är Jesus konung. Som sådan erbjuder han envar medborgarskap hos sig. Men villkoret är, att vi av allt hjärta skola tro på honom och älska varandra efter det kärlekens stora bud, som han givit oss. Ty i Jesu rike regleras de inbördes förhållandena av kärlekens heliga tvång. *Kärleken* är rikets enda grundlag, *tjänandet* dess enda medborgarprov.

Är du, käre läsare, med bland »riksmänniskorna»? Går du bland skaran, som i konungens spår jublande drager upp till det himmelska Jerusalem? Eller står du måhända likgiltig i ledet bland knorrande fariséer? Är Jesus *din* konung?

Vi befinna oss i advent. Ett kyrkoår har börjat. På nytt föras våra tankar till Jesu konungsliga frälsningsanbud. Med oändlig kärlek fordrar han härskarplatsen i vårt hjärta. Konungen vill intaga sin tron.

Må det då också för oss alla bli en härlig advent, då glädjen över Guds gåva i Jesus Kristus på nytt fyller vårt väsen, då hjärteportarna göras vida för honom, som kommer i Herrens namn, och då från våra läppar brusar sången honom tillmötes: »Hosianna i höjden!»

J. R.

Gud hör hjärtats rop.*

Efter W. A. Wexels.

Så vida kring land, som solen månd gå, ja, tornade synd sig som berg upp
ej människosjäl står att finna, i sky,
som Frälsarens nåd ej säkert skall nå, och allt uti mörker sig slöte,
Om hjärtat den endast vill vinna. och bleve vart minne dig tungt så-
som bly,

Gud ser varje längtan i själens grund, och blixtar från himlen blott sköte:
som upp mot det eviga tändes.

Han hör varje suck, som i nattens stund
ur djupen mot himmelen sändes. O, ropar ditt hjärta till sanningens
Gud,

Han tänder sitt ljus över villande hed. kan frid du ej annorleds vinna,
Hans stjärna för själen upprinner. Han vägen dock vet för förlåtelsens
Den strålar och vinkar och lyser din led, bud,
till dess du din Frälsare finner. din Frälsare skall du dock finna.

Och vore du gömd i den mörkaste allt,
vrå, allt vad du för evigt kan önska,
och kände dig ingen på jorden, då jublar det hjärta, som förut var
och är du bland alla, som sorgfulla gå, kallt,
den sämste, den uslaste vorden, då hoppet beständigt skall grönska.

*Ur den nyligen utkomna diktsamlingen *Toner ur folkens pilgrimssång*, av N. P. Ollén, P. A. Nordstedt & Söners förlag, Stockholm.

Fanny Crosby.*

En av världens förnämsta sångförfattarinnor.

Av missionssekreterare Wilh. Sjöholm.

Då i början av år 1915 tidningarna meddelade, att författarinnan *Fanny Crosby* avlidit, var det nog icke många, som trodde, att det var samma person, vilkens namn vi ända från barndomen sett under ett så stort antal andliga sånger. Sångerna ha vi njutit av. De ha tolkat vår glädje, lättat våra tyngda hjärtan och ofta, ofta lyft våra tankar från småtingen till ljuset och hemmet. Men författarinnan till dessa sköna sånger tänkte vi icke på. Ingen trodde, att hon ännu var kvar bland den i jordegruset sjungande pilgrimsskaran. Så har dock varit fallet, tills hon som sagt i början av detta år fick hembud.

Hon avled den 12 febr. 1915 i sitt hem i Bridgeport, Connecticut, Amerika, i en ålder av nära 95 år. Ytterst få voro de, som utom Amerika hade en aning om, att författarinnan till de många inspirerande sångerna var en från barndomen blind kvinna. Sådan var dock verkligheten.

Frances Jane Crosby, såsom hennes fullständiga namn lydde, var född den 24 mars 1820 i Potham county i staten New-York. Hennes föräldrar voro John och Mercy Crosby.

Tidigt miste hon sin syn. Det skedde under en scharlakansfeber. Genom ett för varmt omslag på ögonen förstördes synnerven. Hon hade dock redan i det enkla, lantliga hemmet, förbi vilket flöt en arm av Croton-floden, fått se så mycket av Guds underbart skapade värld, att minnet därav bodde kvar hos henne intill slutet.

Hon var likväl allt från barndomen ett lyckligt barn, begåvad med ett glatt lynne och med förmåga att trots sin egen olycka sprida glädje omkring sig. Då man på grund av hennes blindhet visade henne extra vänlighet eller beklagade henne, protesterade hon däremot. Hon ville ingen medömkan ha, när hon själv ansåg sig ha så mycket ändå att tacka Gud för.

Då hon var femton år gammal, ingick

hon som elev i ett blindinstitut i New-York. Efter genomgången kurs blev hon lärarinna i samma skola och vistades där i 23 år.

Under denna tid hade hennes själsliv rika tillfällen till utveckling. Hennes livliga fantasi och inbillningskraft kom här under förståndets inflytande. Den poetiska gåvan, som bött i henne allt från barndomen, fann här underhåll och upp-

Fanny Crosby vid 85 års ålder.

* Ur Svenska Missionsförbundets missionskalender Ansgarius för i år.

muntran. Några nämnvärda sånger blevo dock icke skrivna, förrän hon nått en mognare ålder. — Den Heliga Skrift blev under skoltiden och allt sedan hennes högsta skatt. Hon lärde sig utantill de fyra första böckerna i Gamla Testamentet och de fyra evangelierna i Nya. Även däri låg något för hennes framtida författareskap grundläggande, ty i många av hennes mest populära sånger återfinner man sådana uttryck ur Bibeln, som lämpat sig för rytmisk behandling.

År 1858 ingick hon vid 38 års ålder äktenskap med en av sina f. d. elever och sedermera medlärare vid institutet, Alexander Van Alstyne, en fint bildad man, en allvarlig tänkare och en god musiker. Även han var blind. Hon upphörde då med sitt lärarinnekall och ägnade sig mera åt författareskap och åt sitt hem. Det var på hennes mans råd, som hon även efter äktenskapets ingående behöll namnet Fanny Crosby såsom författarinna.

Deras äktenskap var mycket lyckligt. Hemmet blev ett sångens hem, där under en lång följd av år eller ända till kort före hennes död utgick den ena ljuvliga sången efter den andra till hjälp och uppmuntran för Sions pilgrimer i olika delar av världen. Inalles lär Fanny Crosby ha skrivit omkring 8,000 sånger, de flesta av stor skönhet och värdefullt innehåll. Detta torde vara ett rekord, som är enastående i den religiösa sångens historia, allra helst då man besinnar, att hon icke började sitt egentliga författareskap förrän vid 40 års ålder. Hon var så produktiv, att förläggarna för hennes sånger måste giva henne omkring 200 andra signaturer, för att det skulle se ut, som om det funnes även andra utom Fanny Crosby, som kunde författa sånger.

Såsom exempel härpå kunna vi anföra, vad hon själv berättar om tillkomsten av den odödliga sången »Trygg i min Jesu armar.»

Kompositören W. H. Doane kom en morgon på besök hos henne i hennes hem i New-York.

»Jag måste avresa med tåget till Cincinnati om 40 minuter», sade han, »och

jag har en melodi, för vilken jag önskar, att ni skulle skriva en hymn.»

Han satte sig ned vid pianot och spelade sin melodi.

»Vet Ni, vad den melodien säger?» frågade Fanny Crosby.

»Nej», sade Doane, »det är just det jag vill veta.»

»Jo, den säger: 'Trygg i min Jesu armar', och jag tror, att jag kan skriva en sång till den.»

Om huru hon gjorde det, säger hon själv:

»Jag skyndade upp på mitt rum och satte mig ned att skriva. För en stund var jag glömsk av allt i min omgivning. Då jag kom tillbaka till mig själv igen, var sången skriven. Jag kände på klockan och förstod, att det tagit endast femton minuter. Triumferande räckte jag sången till mr Doane. Den melodi, han då spelade, och de ord, jag i sådan brådska skrivit, äro desamma, som än i dag användas vid sjungandet av 'Safe in the arms of Jesus' (Trygg i min Jesu armar). Det är min mest framgångsfulla sång, och jag tror, att den var dikterad av Herrens Ande och att den föddes för en mission.»

Förvisso var det så.

Till många av sina sånger satte hon själv melodi och hade därvid en ovärderlig hjälp av sin musikaliske man. Andra komponerades av de kända kompositörerna W. H. Doane, Ira D. Sankey, Georg Stebbins m. fl.

En stor del av Fanny Crosbys sånger äro översatta till vårt språk under benämningen »Sankeys sånger». De komma nämligen med i den sångsamling, som bär hans namn. Och dessa sånger åter kommo till oss med de märkliga, andliga väckelsevindar, som på 1870- och 80-talet blåste över vårt land. Det är därför icke underligt, om de för oss, som då »kommo med», äro dyra och kära. Vi behöva icke här återgiva dessa sånger. De äro av oss alla väl kända. Men vid minnet av den nu hemgångna författarinnan vilja vi dock nämna några av de mest sjungna:

»Trygg i min Jesu armar», »Rädda de döende», »Se, nu är den ljuvliga tiden»,

»Sorgsna hjärta, fatta tröst», »Jesus kär, gå ej förbi mig», »Till ditt kors, min Frälsare», »O Jesus kär, min Frälserman», »Jag är din, o Gud, jag har hört din röst», »Herre Jesus, du är vorden», »Låt mig få höra om Jesus», »Hela vägen Herren Jesus leder mig, vad vill jag mer?», »Brist ut, min själ, i lovsångs ljud», »Framåt, uppåt, Kristi kämpe», »Glöm mig ej, o Herre Jesus» m. fl.

Den även av henne författade sången: »Den brister snart, min silvertråd», var Sankeys sista favoritsång.

Fanny Crosbys sånger, som ursprungligen skrivits på engelska, ha till stor del blivit översatta till många olika språk, såväl i den kristna världen som ute i den stora missionsvärlden. En uppgift, som låter otrolig, men som likväl knappast bör betvivlas, är, att näst den Heliga Skrift finnes ingen bok, som blivit översatt till så många olika språk som Sankeys sånger och med dem Fanny Crosbys. Ett faktum är emellertid, att många, många av hen-

nes 8,000 sånger sjungas till välsignelse i alla evangeliska församlingar överallt i världen. Otaliga äro också de själar, som genom dessa sånger förts till frälsning och tro på Kristus.

Sitt glada och förhoppningsfulla sinne behöll Fanny Crosby intill slutet av sin levnad. Då hon fyllde 85 år, skrev hon: »Jag är lycklig som en fågel och i mitt hjärta endast 25 år gammal.» Men nu har hennes stämma tystnat här nere. Hon har skrivit sin sista sång. Pennan har fallit ur hennes flitiga hand.

Men hennes sånger skola leva i världen, så länge det ännu gives tid att »rädda de döende».

Kort före döden blev hon medvetlös, i vilket tillstånd hon förblev, intill dess hennes frigjorda ande kunde med fullheten av ordens innebörd jubla:

Trygg i min Jesu armar,
Stödd vid hans milda bröst,
Gömd av hans kärleks skugga,
Njuter jag himmelsk tröst.

Stilla lycka.

Här i skogen vill jag timra
litet hus av sten och trä,
tätt vid strand, där böljor skimra,
och för stormar tryggt i lä.

Här gå tidens vågor tröga,
Iullande i ljuvlig ro.
Livets oro märkes föga
invid sjö och furumo.

Det är gott att ensam vara,
bättre dock att vara två;
själ vid själ att fritt förklara,
huru livets vägar gå.

Ibland bygdens fagra tärnor
blir den fagraste min brud.
Hon är god som himlens stjärnor,
skön som ängens blomsterskrud.

Här i vårens ljusa stunder
blir vår kärlek ung på nytt;
här vid sommar'ns alla under
blir vår sorg i fröjd förbytt.

Och när hösten, grå och mulen,
ger naturen bud att dö,
se vi glada fram mot julen
med dess bjällerklang och snö.

Så vår värld i ljus och fågring
årets alla tider står,
glänsande som öknens hägring,
verklig som den unga vår.

Lugn i livets alla öden,
stilla frid, hur dagen går.
Kommer skymningen och döden,
än det bästa återstår.

LEVINI.

Några ord om våra musikföreningar.

Bland de många verksamhetsgrenarna inom vårt kära ungdomsförbund torde strängmusiken höra till de ej minst viktiga. Men för att den skall kunna bliva till den nytta och välsignelse, som den äsyftar, kräves mycket arbete och mycken uppoffring av tid och penningar samt framför allt ett vaket intresse. Mycket arbete fordras för att få ett program väl inövat, och särskilt på landsbygden med dess i allmänhet små resurser är det icke alltid så lätt att fylla de fordringar, som böra ställas på en god musikförening.

Av mycket stor betydelse är det, att musikföreningen äger en sakkunnig och intresserad ledare, ty denne har ett makt-påliggande ansvar. Han måste vara insatt i alla förhållanden, som röra en musikförening. Han skall övervaka det hela, se till att alla äro på rätt plats och uppmuntra, där så behöves, utan att berömma. Själv måste han föregå med gott exempel samt vara den förste och den siste vid såväl övningar som andra tillfällen. Punktlighet bör för övrigt varje medlem sträva efter.

Å andra sidan bör ledarens råd, rättelser och anvisningar efterföljas och respekteras av medlemmarna för ernående av god samverkan och ett gott resultat. Ledarens förslag böra icke i tid och otid klandras eller ogillas, även om det icke alltid är i den enskildes tycke och smak.

Målet för arbetet bör vara att få såväl sång som musik så omväxlande, tilltalande och harmoniska som möjligt. Det finns väl knappast något tråkigare än att höra en sång sjungas till gitarr med ett entonigt och enformigt hackande med samma grepp och takter sången igenom. Detta gör gitarrmusiken till en plåga för åhörarna. Man bör därför söka framkalla största möjliga omväxling med alla dur och mollackord, som stå till buds, samt åstadkomma små taktförändringar, där så lämpligen kan ske.

Den välkände sång- och musiklearen J. Sonneson skriver om denna sak bl. a. följande: »De finnas nog, som nöja sig med ett enformigt enahanda och ha en verklig skräck för allt, som icke går i första taget, men sådant böra vi bort-arbeta. De unga isynnerhet böra öva sig i ihärdighet och icke giva tapt. Svårigheter äro till för att övervinnas, säga vi, och så hugga vi i.»

Om instrument finnas till följande besättning, skall man snart finna, hur vackert musiken klingar till sången, om den utföres rent och tydligt:

En fiol (eller flöjt eller båda) utför melodien. En andra fiol utför altstämman.

En tredje eller alt- (viola) fiol utför en tredje stämma, motsvarande tenorstämman i allmän kör, samt

en cello eller kontrabas, på vilken spelas en basstämma eller de kontrationer, som motsvara ackorden.

Finnas möjligheter till flerfaldig besättning, så blir det så mycket bättre.

Cellon är tyvärr ett instrument, som alltför sällan förekommer till strängmusiken. Den borde användas mera allmänt, emedan dess djupa, vackra, fylliga toner ersätta och överträffa orgeln. Den bör kunna anskaffas av de flesta musikföreningar, enär den är jämförelsevis billig i inköp och relativt lätt att lära sig ackompanjera på. I synnerhet där orgel saknas, är den ovärderlig till strängmusiken.

Må vi alltså bjuda till, vad vi kunna, för att höja vår strängmusik i det avseendet och få litet omväxling och ombyte beträffande såväl sång som musik. Litet avbrott från det vanliga och vardagliga skadar inte. Avsikten och ändamålet med vår sång och musik är väl att vinna allmänhetens intresse, att draga de utomstående inom hörhåll för ordets predikan och att själar må vinnas genom vår sång.

Om vi arbeta med det målet: Världen för Kristus, skall Herren säkert bekänna sig till våra strävanden och rikligen väl-signa oss och vårt arbete. *V. B.*

Bilder från vårt eget land.

Saga och verklighet från gutarnes ö.

För U. F. V. Av pastor Sam. Larsson.

III.

Landskapsbild från Gotland.

Aterigen mötas vi i Visby. Det är en stilla, vacker månskenskväll i slutet av juli eller början av augusti. Den lätta västanbrisen, som krusat österhavets vågor, har lagt sig till ro, och de sista tonerna av ruinkonserten i S:ta Karin ha förklingat i af-tonens stillhet. De fredliga borgarne ha gått till sina hem och vila efter dagens id, men vi resenärer bli för en gångs skull sent ute. Vi måste njuta av det oförlitneliga skådespelet — en kväll i Visby med augusti månsken.

Tysta eller samtalande med dämpade röster, som vore vi i en helgedom, gå vi genom de smala gatorna, här och där överbyggda med ett valv, och överraskas oupphörligt av oberäknade krökar och korsningar. Vi ha tagit en omväg genom Norra Murgatan, där små arbetarhem, stundom ej högre, än att man ledigt når takfoten med handen, hänga som svalbon vid den höga, välbehållna muren. Vi ha från kyrkberget betraktat den blandning av nutid och forntid, som synes där nedanför, och vi ha stannat en stund i Botaniska trädgården, där stolta lövträd, som räkna sina anor från Alpernas dalar, stå vakt vid de fagreste rosor, svensk jord kan framalstra. Framför oss ligger Studentallén med sitt härliga lövverk alldeles innanför muren vid sjösidan. Den med rosdoft mättade havsluften fyller våra lungor, de trolska månstrålarna sila sitt silver genom trädens täta lövverk, och havet sjunger sin aftonpsalm för den slumrande hansestaden. Vi söka oss väg ut genom den välvda Fiskarporten för att lyssna, lyssna och se. Därute på Strandpromenaden fångas ögat av en ny

tavla: en bred glittrande silverstrimma, gjuten över de dunkelgröna böljorna.

Trötta av dagens vandringar och den starka havsluften sjunka vi ned på sofforna därute för att ännu en stund njuta och drömma. Med snabba vingslag sväva de svunna seklerna förbi oss, upprullande den ena tavlan efter den andra från längesedan framfarna tider. Vi se »på reddan där väl hundra stolta segel». Där styr en stor skuta in i hamnen norrifrån. Hon kommer från Novgorod i Ryssland, där det finnes en hel koloni av gottländska köpmän med egen kyrka, alldeles som ryssarna ha det i Visby. Därborta försvinner en hel flottilj av handelsfartyg med kurs söderut. Den har troligen Lübeck som mål, ty de förslagna lübeckarna ha skaffat sig en viss rätt över all handel på Östersjön. Men vem behärskar den väldiga draken, som nyss ankrade där på reddan? Det gör den storväxte riddaren i den granna uniformen. Rik på gods och ära kom han nyss från hovet i Miklagård (Konstantinopel), där han tjänat som »väring», d. v. s. kejsrerlig livvakt. Han har pengar, hans många kamrater likaså, och köpmännen i stad och på landsbygd ha gott om pengar, romerska silvermynt, arabiska och angelsaxiska mynt, men de ha primitiva kassavalv. Den gutiska myllan blir stundom kassakista, och ur den ha vi, senare tidens barn, gräft fram 5,000 romerska denarer, 10,000 arabiska dirhemer och en mängd andra mynt. »De samla och veta icke, vem det få skall.»

Och däruppe i staden går det livligt till. Då morgon gryr, öppnar köpmännen sin butik genom att nedfälla disk-

Gammalt korsvirkeshus vid S:t Hansgatan, Visby.

brådan i väggen, och kommersen är i gång. På de mest skilda tungomål prutas och schackras, medan pälsverk, smycken och dyrbarheter byta ägare.

Och från bod till bod och från hem till hem går den gråklädde och barfota franciskanermunken, tiggande penningar till sitt kloster och sin vackra kyrka. Han lyckas väl, likaså hans rival, dominikanern med den svarta kåpan utanpå den vita livrocken. Tyst och stilla skrider barmhärtighets-systemen från Helgeandshuset sin väg fram, skön, trots den på allt sätt vanställande dräkten, ty hon lindrar nöd och plågor, varhelst hon kan.

Så ungefär flyter livets flod fram i det gamla Visby under storhetens och fredens dagar. Men vargatider komma, tider, då krigets och motgångens moln urladda sig över land och folk. Olyckornas rad börjar med Atterdags förut omnämnda plundring år 1361, då de rika köpstadsmännens penningesäckar lättas betydligt, prydnadsföremålen rövas från rika borgardöttrar, och guldsmidda helgonbilder vandra ut ur templer för att ej mer återvända. Om den tragiska händelsen påminner utom Valdemarskorset, minnesmärket över de 1,800 bönder, som föllo utanför murarna, det gamla jungfrutornet i muren åt havssidan. Kung Valdemar kommer år 1360 till guteön, förklädd till köpman, i spejarsyfte och inleder kärleksförbindelse med dottern till ägaren av Unghanse gård, och genom henne inhämtar han, vad han vill veta om försvarsverken m. m. Då Valdemar året därpå drar sina färde med sitt rövade

guld, upptäckes förråderiet, och den svekfulla jungfrun inmurats levande i tornet, som fått sitt namn därav, och får där lida svältödens gräsliga kval.

Den rörande sagan om Unghanses dotter är tydligen ett foster av de besegrade visbyborgarnes fantasi. Ty en hugsvalelse om än en svag sådan är det att få skylla sin olycka på en annan.

Emellertid är det idel mörka tavlor, som nu rullas upp för oss. Den ovärdige bäraren av svenska kronan, konung Albrekt, pantar strax efter sin kröning den rika ön och tvingar därmed öns folk bort att skaffa sig en annan skyddsherre. Med svidande hjärta kysser det handen, som nyss slog så hårt: Valdemar Atterdag antages av gutarne som deras skyddsherre, och bandet, som i fyra sekel enat Svea folk och öboarna därute, är slitit, slitit till ömsesidig olycka.

Den nya dagen för ön i östervåg rinner upp i blod och kännetecknas av eld.

Vitaliebröderna, den avsatte Albrekts anhängare och de i Stockholm regerande tyskarnas hjälpare, fara nu fram över haven som ohyggliga gamar, och Visby blir dem en värdefull åtel. Den atterdagska åderlåtningen fortgår, och samtidigt sättes staden på svältkur, tack vare sjöröveriet.

Då visa sig Tyska Ordens riddare på valplatsen, och gamarna bli vingskjutna. Ett bättre tillstånd börjar, men då kommer en kvinna med draget svärd tillstådes. Det är drottning Margareta, kalmariunionens stiftarinna, som förstår, att Gottland duger även för den, som behärskar

Rövar Liljas håla, Gottland.

tre riken. Dock, när segrade kvinnan i öppen strid? Margareta nödgas för 9,000 rosenobler köpa det land, hon önskar sig. I Sveriges fattiga tjäll samlas de penningar, för vilka Margareta skall köpa åter det land, som egentligen hör Sverige till. Hon köper Gottland för svenska pengar men lägger det under — Danmark. Nedriga handling!

Margaretas frände, den skurkaktige Erik av Pommern, anser nu ön som sin personliga egendom. Han bygger i Visby det ointagliga Visborgs slott, och både före och efter det Engelbrekt med käck dalkarlars hjälp rycker kronan från denne bandit till konung, idkar han sjöroveri och lever som en usling i sin fasta borg.

De svenska konungarna Karl Knutsson och Gustav Vasa söka båda att med härs-makt göra Sveriges rättmätiga krav gällande på ön, men förgäves. Karl Knutsson lämnar högsta befälet över sin expeditionskår åt en släkting, men denne är

svekfull och förrädisk, och planen misslyckas. På samma sätt misslyckas ock konung Gustaf. Gottland förblir danskt.

Men därute far förstörelsen fram som frostnatten över vårens örtesängar. Handeln avstannar, ty den mäktiga hansan lutar mot sitt fall, och i hamnen, där förr köpmansskeppen otåligt spände sina ankar-tåg, ligga plundrarnas svarta drakar. Mä-sorna ha tystnat i de högvälvda templen, och i stället slå hemska eldflamnor ut genom fönstren, ty rövarhorderna skona varken kyrkor eller kloster. I staden råder armodet, och på landsbygden smyger pesten fram i mörkret. Gårdarna ligga öde i hundratal, och deras ägare sova i den vigda mullen. Prästerna, som förr voro lika många som kyrkorna, ha reducerats till knappt halva antalet, och de ha det ändock skäligen magert.

Då slutades äntligen freden i Brömsebro 1645, och Gottland blir åter förenat med Sverige.

Den gamla Kristus-tavlan.

Bild ur verkligheten.

För U. F. V. Av G. S—n.

Len liten torftig vindskupa bodde en fattig kvinna med sina två sjuka barn, en tioårig flicka, som var lam, och en sjuårig gosse, som led av reumatisk värk, vilken då och då plågade honom så våldsamt, att han skrek, så det hördes lång väg. Den stackars kvinnan, vars man var död, och således ej hade någon av vilken hon kunde få den minsta hjälp till uppehållet, måste dagen i ända tråla med stickningsarbete. Det hade varit klennt med förtjänsten under en lång tid — och efter med hyran hade hon därför blivit. Hon visste, att värden, som var en brutal och hård människa, vilken dag som helst kunde komma och köra iväg henne och barnen — de sjuka stac-

kars barnen. Hon bad innerligt till Gud, att han måtte hjälpa dem.

Värden hade varit och uppsökt henne och meddelat, att om ej hyran bleve betald innan klockan två dagen därpå, skulle han »vräka» dem. Hon hade bett honom tänka på de stackars barnen, som lågo i sina enkla bäddar på golvet. Hon hade lovat försöka skaffa pengar till nästa månad. Men den hårde mannen hade gått utan att lyssna till hennes böner.

Dagen var inne. De skröpliga visarna på den gamla väggklockan närmade sig två. Den stackars kvinnan gick omkring i rummet och vred sina händer, men ofta

stannade hon och föll på knä framför en dammhöljd liten tavla, föreställande Kristus, välsignande barnen, och bad honom om hjälp:

Herre!... Herre!... Hör min bön!... Hjälp mig och mina stackars små!...

Då klockan var halv två, knackade det på dörren. Kvinnan spratt till. Nu, tänkte hon, komma de för att kasta ut oss. Och hon fick plötsligt en tanke... Men nej, hon skulle vara modig... Barnen. Hon gick och öppnade och ryggade tillbaka, då hon såg två mycket fina herrar stå utanför, artigt hälsande och frågande, om det var fru Åberg. Kvinnan var så utom sig av förvåning, att hon knappast kunde svara. De båda herrarna stego in, och så började den ena fråga henne, hur hon hade det. Hon berättade allt. Och då hon slutat, frågade den äldre av herrarna:

— Säg, har inte fru Åberg en liten tavla här, föreställande Kristus, välsignande barnen?

— Jo, svarade fru Åberg och kastade en blick uppåt den lilla nedrökta tavlan.

— Kan jag få se på den ett tag? Jag har fått reda på den genom en målare, som visst för många år sedan bodde hos fru Åberg. Jag har länge förgäves sökt efter Er för att få tag i den. Får jag se på den?

Fru Åberg tog ned tavlan, strök bort det värsta dammet av den och lämnade den till den av herrarna, som begärt att få se den. De betraktade tavlan och undersökte den noggrant, och det förvånade fru Åberg, att en så nedrökt och förstörd tavla kunde ha två så fina herrars intresse. Då de båda herrarna voro fullt överens om, vem tavlans mästare var, samt att det var original, frågade den äldre mannen fru Åberg, om hon ville sälja tavlan?

— Ja, nog kan jag väl det. Men den har ju inget värde. Det är många, som sett på den. Men kan jag få några kronor för den så... Den äldre mannen sade henne då, att tavlan var målad av en

stor utländsk mästare samt original. Hon skulle få, vad hon begärde för den.

Det gick runt för den stackars fattiga kvinnan. Var det sant? Skulle verkligen denna tavla, framför vilken hon så ofta legat på knä och bedit till Gud, vara värd något? Hon såg på de båda herrarna och sedan på klockan... Om fem minuter skulle värden komma... och med tanke på detta framkastade hon blygt en begäran, om hon kunde få så mycket, att det täckte hyresskulden.

Den äldre mannen tog ur sin inre ficka av rocken fram en checkbok och skrev ut ett belopp. Så lämnade han checken till kvinnan. Hon såg på den... Var det sant? Hon kunde av rörelse ej stå längre utan föll ned på en stol i gråt och viskade: Herre, Herre, du har hört mina böner...

Det knackade hårt på dörren. De båda barnen, som under hela tiden sovit, vaknade och sågo sig förskräckta omkring.

Den yngre av herrarna öppnade. Det var värden, som kom, åtföljd av två karlar. Då han fick se de förnäma herrarna, ryggade han tillbaka men lugnade sig tvärt oen röt åt kvinnan:

— Klockan är två nu. Får jag pengarna?... Den äldre mannen gick emot honom och förebrådde honom hans hårdhet och frågade efter beloppet. Värden blev blossande röd och framstammade summan. Summan betalades. Och slokörad och under bugningar och försäkningar, att det inte var så illa menat, gick värden därifrån.

Den gode mannen gick så bort till kvinnan, klappade henne hjärtligt på axeln och sade, att han skulle skaffa henne en liten affär i ett av sina hus och taga vård om de stackars barnen och låta dem komma ut på landet.

Den fattiga kvinnan kunde ej med ord tacka honom. Och då de gått, bad hon barnen knäppa sina händer, och i en lång bön tackade de Gud, som sânt dem räddningen, honom, som förbarmar sig över änkor och faderlösa och ej övergiver dem, som med allvar åkalla honom.

Vårt gudsbegrepp.

Mamma, Gud fyller år, ty de skjuta med kanoner i himmelen», ropade en dag under ett åskväder en liten gosse till sin moder. Han hade hört, att de sköto med kanoner, när kungen fyllde år, och tänkte, att det måste vara på samma sätt i himmelen som på jorden.

Vi le åt denne gosses barnsliga infall. Men om vi tänka närmare efter, kanske vi, vuxna människor, vandra samma väg vid våra betraktelser över Guds personlighet. Vi lägga in däri elementer, tagna ur vårt eget väsen, färger, hämtade från den natur, som omgiver oss, tankar från den människokrets, i vilken vi leva. Var och en ser honom från sin egen individuella synpunkt genom sitt speciella synglas. Detta utgör på en gång rikedom och fattigdomen i vår gudstro. Genom millioner människosjälar framträda alljämt nya uppenbarelser av det eviga ljuset, liksom solens strålar brytas i regndropparnas fall eller i prismat.

Men fastän Gud på detta sätt återspeglas i själarnas mångfald, stå vi dock där inför en ganska ofullkomlig bild av honom. Liksom jag endast föga kan fatta solens väsen genom att betrakta regnbågen eller färgerna i prismat, så lär jag endast föga kunna fatta Guds väsen genom en blick in i en människosjäl, vare sig min egen eller någon annans. I dunkel stå vi där och ej i klart ljus, med symboler röra vi oss och ej med verkligheter, en sakta viskning är allt, vad vi förnimma, ty hans allmakts dunder kan ingen av oss fatta.

Vi äro alltså i dunkel med vårt gudsbegrepp men ej i fullständigt mörker; vi ana och känna snarare än fatta och förstå. Vi äro i dunkel, ej i mörker: låt oss hoppas, att det är gryningen till en himmelsklar dag. Våra sjäalars trängtande begär säger, att det är så, och bibelordet svarar sitt väldiga amen till vår trånad och vårt hopp. Löftet är givet, att vi skola se honom, som han är, och känna honom fullkomligt.

Borde vi då ej vara ödmjuka, som veta

så litet, och glada, som ana så mycket. Genom de dimmor av jordisk begränsning och jordisk besmittelse, som hindra oss från att se Gud, som han är, treva vi oss fram vid Jesu hand, sökande den Fader, Jesus förkunnat. Och genom dimmorna tycka vi oss ibland skymta denne Faders kärleksfulla anlete. Men många gånger går allting i blod och vredens tecken. Då bli vi mörka och göra Gud mörk, ja kanske till syndens och fördärvets källa.

På det sättet skifta våra tankar och våra känslor om Gud. Det blir ingenting stadigt och säkert under vår jordevandring. Det säkra kommer först, då det förgängliga iklätt sig oförgänglighet och det dödliga odödlighet. Vare den stunden då snart här!

A. A—n.

Ungdomskursen i Borås den 11—14 nov. kan räknas till en av våra största och även bästa, om man får döma efter det visade intresset och söndagens möten. En predikant och ungdomsledare, som närvar, skriver till oss bl. a.: "En så givande kurs måste väcka intresse. Jag är glad, att så pass många av våra ungdomar voro med."

Ungdomskursen på Gottland. Denna kurs, som vi måste framflytta, kommer nu att hållas den sista veckan i jan. 1916. Vidare därom i nästa n:r av U. F. V. S. M. F.

Kvartalsmötet i Falun.

S. M. U:s sista kvartalsmöte för innevarande år hölls i Missionskyrkan i Falun sönd. den 21 nov. Mötet tog sig början kl. halv 11 f. m. med inledningstal av pastor E. J. W. Granath, varefter distriktsförest. P. Nilsson predikade över dagens högmässotext, kand. Bruno Nyström höll ungdomsföredrag och sekr. S. M. Fredén barnpredikan.

På e. m. fortsatte mötet med föredrag av distriktsförest. Nilsson och sekr. Fredén. Den sistnämnde talade om S. M. U:s yttre mission. Sist på e. m. talade kand. Nyström.

Mötet avslöts på kvällen med en ungdomsfest, varvid kaffe serverades, sång och musik presterades av kören och musikföreningen, som för övrigt tjänade under hela mötet, korta tal höllos av Nyström och Fredén. Mycket folk var samlat.

Ungdomskursen i Borås.

Ungdomskurs, anordnad av S. M. U., hölls i Immanuelskyrkan, Borås, den 11—14 nov. Kursen vann mycket stor anslutning. Över 100 anmälda deltagare hade infunnit sig förutom en stor skara icke anmälda, som för varje dag var närvarande.

Dessa dagar blevo ock verkliga högtidsdagar, då den unga skaran fördes in i verksamheten med dess olika problem. Anvisningar och råd gävos för utveckling av arbetet i Herrens vingård. Många och för den kristliga ungdomsverksamheten viktiga ämnen behandlades. Föreläsare vid kursen voro fil. kand. Axel Andersson, sekreterare S. M. Fredén, distriktsförest. O. Olofsson, pred. Gust. Sundqvist och kamrer Josef Roth.

Söndagens möte blev det största i hela högtiden. Kyrkan var då fullpackad till sista plats från morgon till kväll. Ordet frambars i Andens och kraftens bevisning för de stilla lyssnande skarorna. Sången tonade med hänförelse och värme, både körsången och den gemensamma sången. Guds Ande var förnimbart nära.

Så äro dessa dagar tillända men med minnen av varaktig verkan. Vi ha fått intryck, som skola giva oss större skicklighet i arbetet och kraft att med ihärdighet utföra Herrens sak. Och verkningarna av denna kurs skola förvisso icke utebliva bland våra ungdomsföreningar, som hade deltagare med.

Eric Ericstam.

Från juniorföreningarna.

Till missionssekreterare Wilh. Sjöholm har anlänt ett brev från en troende lärarinna i mellersta Sverige, däri hon skildrar sina erfarenheter angående verksamheten bland juniorerna. Vi införa här nedan ett utdrag ur nämnda brev:

”Här i X bildades för omkring 1 $\frac{1}{2}$ år sedan X kr. ungdomsförenings junioravdelning. Den har f. n. 13 medlemmar. Vi ha i regel möte varannan söndag. Emellanåt samlas vi också till symöten. Nu ämna vi till julen anordna en liten försäljning av det vi förfärdigat. På vårt möte förl. söndag samtalande vi om, vad vi skulle använda de penningar till, som vi hoppades få in. Till sist enade vi oss om att försöka underhålla en skolgosse i Kongo. De flesta trodde, att det skulle bli en lätt sak att få tillsammans 50 kr. pr år, som ju underhållet för en sådan går till.

Jag vill härmed i junioravdelningens namn fråga, om vi kunna få anmäla oss som underhållare åt en gosse i Kongo?

Vi fröjda oss med bävan över vår junioravdelning. Vad månede väl bliva av dessa

barn? De komma rätt flitigt med på mötena och tyckas vara ganska intresserade för såväl våra möten som för den kristna verksamheten i allmänhet, och världens nöjen tyckas de ej fråga efter. Man får väl hoppas, att de ej förlorat sin barndoms tro, samt bedja för dem, att de må bli bevarade.

Men det beror ju så mycket på ledningen. Det nämndes på S. M. U:s konferens 1914, att det nog på många platser kunde bildas junioravdelningar, men det var brist på ledare. Ja, så är även här förhållandet. Men när vi ingen hade, som vi tyckte riktigt passade, försökte vi ändå i Herrens namn utan att förlita oss på mänsklig begåvning. Och hitintills har Herren hulptit. Det är Guds nåd, att dessa unga inte ha förlorat intresset för våra små möten, fastän de äro så skröpligt ledda. Jag bävar mängden gång och förs knappt gå åstad, men så länge Herren bjuder mig att vara bland vår lilla junioravdelning, vill jag efter den nåd han giver vittna om Jesu, vår Frälsare inför dem.“

Från Hudiksvall skriver en meddelare till U. F. V. följande:

”Hudiksvalls brödraförenings ungdom hade den 5 nov. ett mycket trevligt samkväm, till vilket ett 60-tal gossar och flickor i uppväxt-åren voro inbjudna. Tanken är den, att, då lämplig junioravdelningsledare f. n. ej finnes, anordna möten med passande program 1:sta fredagen i varje månad för dessa unga. De skola då få medverka vid dessa samt deltaga i ungdomens arbeten, t. ex. i syföreningen, tidningsförsäljningen m. m. samt även avgiftsfritt få låna ur biblioteket.“

Gud välsigne arbetet bland den halv vuxna ungdomen. Det är förvisso icke lätt men av utomordentlig betydelse. *Th. A.*

Juniorledare,

som i sin verksamhet begagna tryckta program och stadgar, torde godhetsfullt sända ett expl. av sina olika trycksaker till Josef Roth, Frejgatan 40 I, *Stockholm Va.*

Medlemmar av S. M. U.!

Glömmen ej att prenumerera på Eder egen tidning! Verkställen prenumerationen så snart som möjligt! Samlen prenumeranter å Eder tidning.

Från ungdomsföreningarna

Söderbärke missionsf:s u. f. Hoppet firade 10-års högtid i missionshuset i Nor sönd. d. 31 okt. Högtidstalet hölls av handl. S. Sjökvist från Mogårdshammar. Dessutom hölls föredrag av hemmansäg. Gust. Dahle, varjämte förekom körsång samt musik till orgel och fiol. Under en paus serverades kaffe. Festen, som var väl besökt, var i bästa mening god och stämningsfull.

årsberättelsen framgick, att Herren under året välsignat arbetet. Medlemsantalet är f. n. 127.

Tolfta ungdomsförening höll sitt sedvanliga höstmissionsmöte sönd. den 31 okt. och månd. den 1 nov. Föredrag hölls av pred. P. Mårtensson från Göteborg, vilken är född i Tolfta, R. Waldner från Stockholm och J. A. Engström från Tolfta.

Tortuna ungdomsförening, Västmanlands län. Är ansluten till S. M. U. Har 34 medlemmar.

Åls missionsf:s u. f. firade sin 12-årsfest lörd. d. 6 nov. i samband med missionsföreningens 50-årsjubileum. Föredrag hölls av pred. V. Carlsson från Braås, O. Österberg från Virsbo och K. M. Matsson från Krylbo. Av årsberättelsen, som föredrogs av pred. M. Sjöberg, framgick, att föreningen f. n. har 55 medlemmar och att under de 5 år, egna räkenskaper förts, föreningen insamlat kr. 1,521:19, som till största delen kommit missionsföreningen till godo. Under den angenäma festen utfördes flera nummer av missionsföreningens sångkör samt solosång av fröken Augusta Hedman från Falun.

Hille kr. ungdomsförening firade sin årsfest sönd. den 26 okt. Tal hölls därvid av föreningens ordf., pred. Svahlin, och pred. Rosenkvist från Valbo. Bomhus missionsföreningens sångkör utförde sång. Dessutom förekom deklamation och kaffeservering. Av

Karlshamns kr. ungdomsförening höll sitt sedvanliga missionsmöte den 10 och 11 okt., till vilket inbjudits Mörrums och Hällaryds ungdomsföreningar. Talare voro pred. C. O. Hall från Knislinge, G. Jansson från Kronobergs läns missionsförening, Karl Ljungfäldt, Karlshamn, och distriktsförest. J. Sahlin. Sång till strängmusik utfördes av ett 25-tal sångare. Mötena voro väl besökta. På månd. e. m. hölls gåvoauktion, som inbringade 420 kr.

Blekinge kristl. ungdomsförbund höll sitt höstmöte i Vallby sönd. den 14 nov. under mycket stor tillslutning från olika delar av länet. Talare vid mötet voro förbundets ordf., distriktsförest. J. Sahlin, kinamissionären S. Tännkvist, pred. A. Ågren från Lagan, Bäckström från Karlskrona och red. C. Thorén från Växjö. Vallby sångkör medverkade. Under midnagsrasten serverades kaffe och smörgåsar.

I Hvittaryds missionshus hölls sönd. den 17 okt kretsmöte med Hvittaryds, Berga och Dörrarps socknars kristl. ungdomsföreningar. Mötet, vid vilket förekom föredrag, diskussion, sång och musik, röntte en så stor tillslutning, att missionshuset var till trängsel fyllt av deltagare.

K. G. Andersson, medlem av Ålands kr. u. f., fick hembud d. 3 okt. Med detta dödsfall förlorade såväl församlingen som ungdomsföreningen en myckettrogen och uppoffrande medlem, som i gudsfruktan och rena seder var ett verkligt föredöme. A. var såväl ungdomsföreningens som församlingens ordf. Han var ock söndagsskollärare. Döden kom stilla och lugnt. A:s sista ord voro: "Jesus är hjälparen. Jag går hem". — Frid över hans minne!

Agnes Sofia Nilsson, medlem av Säldebråtens u. f. i Frykerud avled den 5 sept., 21 år gammal. För cirka tre år sedan lämnade hon sitt hjärta åt Herren. Bilden av ett stilla och ödmjukt väsen är det minne hon efterlämnar bland sina kamrater. Vite hon i frid, till uppståndelsens morgon bräcker!

Litteraturanmälan.

Svenska Missionsförbundets Förlag, Stockholm C.

Kring Granen och Brasan. Tidningen Barnavännens julnummer. Tjugosjunde årg. 1915. Red. av Anna och J. B. Gauffin, Uppsala. Pris 25 öre.

"Kring Granen och Brasan" framträder i år innehållsrikare och vackrare än någonsin. Den torde med all säkerhet taga högsta priset av alla dylika publikationer för i år.

Innehållet är förträffligt och lämpar sig icke endast för mera försigkomna barn utan även för ungdom i allmänhet. Alla illustrationerna äro originalteckningar, de flesta utförda av Jenny Nyström. Och de äro förtjusande. Akvarellen "Vid stranden" t. ex. är en tavla så fin, att man nästan aldrig tröttnar på att betrakta den. Endast den tavlan synes mig värd tidningens pris. Köp tidningen åt er själv och andra. Ni kan därmed sprida mycken ren och verklig glädje. Glöm ej heller, att *all behållning* å denna jultidning tillfaller missionen.

Barnens jul. Tredje årg. Pris 15 öre.

"Barnens jul" är de mindre barnens jultidning. I fråga om utstyrsel och innehåll gäller för "Barnens jul", vad som härovan sagts om "Kring granen och brasan". Gif den åt de små. Den skall komma barnägonen att stråla av glädje och förtjusning. Behållningen av "Barnens jul" tillfaller missionen. Th. A.

J. A. Lindblads förlag, Uppsala.

Framtidsmannen. Av Newton N. Riddel. Tredje uppl. Pris häft. 50 öre.

Boken behandlar den sexuella frågan och är försedd med ett förord av dr Karl Fries. Att den har en uppgift att fylla, visar bäst den stora åtgången. Vi rekommendera den till en var.

A. A—n

Livets sagor. Av E. Melander. Pris häft. 3 kr., klob. 4: 75.

Boken är smakfullt utstyrd, rikt illustrerad och tryckt på fint papper. Berättelserna, hämtade från "Tyrolens mest trolska nejder och Medelhavets romantiska stränder", äro lärorika och väl skrivna. Vad överste Melander skriver verkar alltid uppfriskande och förädlande. Så göra ock skildringarna i denna bok.

Th. A.

Thomas Alva Edison. En uppfinnarens liv. Av Elsa Ribbing. Pris häft. 1: 75.

Författarinnan har lyckligt tecknat de stora egenskaper, som skilja denna jättegestalt från vanliga människoandar. Det är icke blott begåvning utan än mera energi, arbete och ett enastående självstudium, som utmärka den store uppfinnaren. Ingen läroanstalt fick äran meritera honom. Det blev hela mänsklighetens sak.

Boken rekommenderas ej blott till ungdom utan ock till uppfostrare och lärare.

S. M. F.

Riddar Blåskägg och andra sagor av Ch. Perrault. Pris inb. 2: 25.

Boken förtäljer på nytt de gamla klassiska sagorna om Riddar Blåskägg, Tummeliten,

Askungen m. fl. Perraults framställning är översatt och bearbetad av Elise Adelsköld, försedd med förord av B. O. Aurelius samt dessutom prydd med illustrationer av Gustave Doré.

A. A—n.

Kristi återkomst. Av R. A. Torrey. Pris häft. 1 krona, kart. 1: 35.

För en 30 à 40 år sedan var det bland Guds folk ett ivrigt rannsakande i bibeln och profetiorna om Kristi andra tillkommelse. Men andra tider kommo, då uppståndelsens barn ej längre sysslade med sådant bibelstudium. Ett uppvaknande förspörjes nu. Därom vittnar doktor Torreys bok. Den är som ett svar på en dold längtan hos dem, som trots tidens materialism och otro icke upphört att bida efter Kristi tillkommelse.

Tal till män. Av R. A. Torrey. Pris häft. 1 krona, kart. 1: 35.

På sitt kända sätt avgiver författaren ett personligt svar på flera andliga livsfrågor, såsom "Ett skäl, varför jag tror bibeln vara Guds ord", och "Uppstod verkligen Jesus Kristus från de döda?"

Vi vilja råda våra unga vänner att köpa dessa Torreys böcker samt studera dem och bibeln samtidigt. S. M. F.

En Martyr. Originalberättelse av Leonard Strömberg, 650 sidor. I två delar. Pris pr del häft. 1: 50, kart. 2 kr.

Leonard Strömbergs karaktärsskildringar och berättelser äro intressanta och lärorika. Tendensen är god och kristlig. Hans nya bok "En martyr" står i dessa avseenden icke efter de böcker, han förut skrivit.

Th. A.

Evang. Fosterlands-Stiftelsens Förlag, Stockholm 3.

Karin. Svenskt original. Av A. J—s. Pris häft. 50 öre, kart. 75 öre.

Siegmond och På sjökonungens tron. Två berättelser för den mognare ungdomen. Av Margareta Lenk. Från Tyskan av E. Willén. Pris häft. 1 kr., kart. 1: 25, klotb. 1: 50.

Goda berättelser. De kunna tryggt sättas i händerna på vem som helst.

Th. A.

H. Halls Boktryckeriaktiebolag, Jönköping.
Julfrid. Jultidning för alla. Nittonde årg. Red. av J. Hamrin och Aug. Dahlhielm. Pris 50 öre.

Under juldagar. Julberättelser för ung och gammal. Tredje årg. Red. av Carl Bergström och Aug. Dahlhielm. Pris 50 öre.

Dessa båda jultidningar förtjäna stor spridning. Innehållet är gott och förädlade. Vackra illustrationer höja tidningarnas värde. Observera annonsen i n:r 21 av U. F. V., där namnen å de författare, som skrivit i dessa publikationer, äro angivna.

Th. A.

Redovisning

av influtna gåvomedel.

Ungdomens mission bland lappar, sjömän och hedningar.

September 1915.

Risinge ufg gm Linné 40: —, Trollhättans ufg gm Bengtsson 20: —, Ängsbolagets ufg 50: —, Nora ufgs ungdom gm Rodén 277: 25, Norra Films ufg gm Halén 10: —, onämnd, Gäfle, 10: —, Forsby ufg gm Sundblad 50: —, Häveruds kr. ufg gm Lindblom 5: —, onämnd i Mangskog gm Nilsson 200: —, Källnö södra ufg gm Svenningsson 10: —, U. K. U:s i Tierp gm Enoksson 52: 15.

Oktober 1915.

Florheds kr. ufg gm Hedlund 32: —, Gm S. M. Fredén kollekt i Söderköping 15: —, Åby 5: —, Ö. Eneby 10: —, Linköping 11: —, Ekeby 6: —, Tranås 60: —, s:a 107: —, E. K., Vamlingbo 25: —, Salemsförs. ufg. Malmö, gm Persson 8: 10, Betels ufg, Estöf, gm Pehrsson 70: —, Varola kr. ufg gm Larsson 10: —, Klysna ufg gm Larsson 62: 79, Maria Olsson, Erikstad, 2: —, Smedby ufg, Leksand, gm Danielsson 70: —, Stora Tuna mfgs ufg gm Karlsson 150: —, Öregrunds kr. ufg gm Pettersson 30: —, Rådmansö ufg Syskonringen gm Eriksson 7: —, Tuskö kr. ufg gm Jansson 4: 80, Gunnar Andersson, Ramnäs, 25: —, H. A. Löfgren, Älmhult, 50: —, Rådmansö ufg Syskonbandet gm Karlsson 12: 59, Gårdskärs ufg gm Eriksson 70: —, Skepsås ufg gm Larsson 50: —, Sollerö kr. ufg gm Andersson 50: —, Hallsbergs ufg gm Andersson 35: —, Horla ufg gm Johansson 25: —, Rosshyttan gm Jonsson 21: 35, Käpplinge gm Fredén 16: 35, Ungdomsförbundet, Uppsala, gm Larsson 35: 16, Walls jungfruf. 30: — och Wij jungfruf. 11: 25 gm Grunvig, Torsåker.

Hjärtligt tack! Gud välsigne gåvorna och givarna!

Svenska Missionsförbundets Expedition.

Prenumerationsanmälan.

Genom Guds nåd och bistånd har tidningen *Ungdomsvännen Friska Vindar* snart fullbordat sin 19:de årgång. Under tacksamhet till Gud och i förlitande på hans hjälp få vi nu anmäla densamma för kommande år. Tidningens uppgift blir densamma som förut. Den vill vara en *kristlig* ungdomstidning och efter måttet av sina krafter bidra till att göra Jesus känd, trodd och hyllad som Frälsare och Konung, den vill *understödja den kristna ungdomens bildningsarbete* genom uppsatser i olika ämnen, och den vill vara ett *organ och föreningsband* för S. M. U.

Tidningen kommer att innehålla:

Ledande uppsatser av *uppblyggligt* innehåll, korta och goda *biografier* över mera allmänt kända personer, uppsatser av mera *allmänbildande* art, t. ex. skildringar från folk och länder o. d., uppsatser om *ungdomens andliga fostran, strider och frestelser, församlingens betydelse, ungdomsverkens bedrivande etc., berättelser* eller *stämningsbilder*, stycken i *bunden form*, med eller utan musik, *meddelanden från den inre och yttre missionens verksamhetsfält, brevväxling* och *meddelanden från S. M. U:s expedition, redovisning* av influtna medel till ungdomens mission m. m.

Tidningen har många medarbetare såväl inom vårt land som i andra länder. Bland författarenamn i U. F. V. kunna vi nämna: Fil. kand. Axel Andersson, missionssekreterare Wilh. Sjöholm, sekreterare S. M. Fredén, redaktör Aug. Bohman, sekreterare Josef Roth, rektor Gust. Mosesson, överlärare A. W. Hellström, fil. magister Ester Nilsson, missionslärare O. Terning, sekreterare J. E. Lundahl, distriktsförest. O. W. Genander, pred. D. Melcherson, doktor P. Hedström, sekreterare Martin Westling, fil. magister S. Wisborg, kandidat Matteus Larsson, fru Anna Fredén, fru Ida Bäckström, fröken

Anna Egman, fröken Selma Holmgren ävensom flera av Svenska Missionsförbundets predikanter och missionärer.

Tidningens utstyrelse och format bliva desamma som under 1915. Varje nummer blir *rikt illustrerat*. Utgivningstiden blir också densamma: den 5:te och 20:de i varje månad.

Tidningen, som utgives av Svenska Missionsförbundet, kostar på posten kr. 1: 60 pr år. Den, som samlar postprenumeranter och till Svenska Missionsförbundets Expedition, *Stockholm C.*, insänder kvittan på *minst* 6 ex., erhåller i provision 25 öre pr ex.

Beställd hos Missionsförbundets Expedition kostar tidningen kr. 1: 50 pr exemplar, då *minst* 5 ex. rekvireras att sändas under *en* adress. Vid beställning av 10 ex. eller därutöver lämnas vart 6 ex. gratis. Om alltså 10 ex. betalas, lämnas 12 ex., om 15 ex. betalas lämnas 18 ex. o. s. v.

Mindre antal än 5 ex. *sändes ej från Expeditionen*. Prenumeration å 1, 2, 3 eller 4 ex. verkställs *på posten*.

Till utlandet kostar tidningen kr. 2: 50.

Provexemplar av tidningen sändas gratis. Å tidningens skyddsomslag införas dels Missionsförbundets egna och dels betalda annonser. I själva texten införas inga annonser eller dylikt. Sidorna numreras i följd, så att tidningen vid årets slut kan inbindas.

Smakfulla pärmar av klot tillhandahållas för ett pris av 1 kr. pr par.

För detta ändamål är särskilt titelblad jämte innehållsförteckning tryckt.

Vi bedja härmed varje läsare av vår tidning att göra något för dess spridning. Vi skulle känna oss mycket tacksamma, om en vår prenumerantsamlare försökte insända sin rekvisition med någon tillökning i antalet exemplar.

Stockholm i december 1915.

Redaktionen.

